

[Handelsministeren.]

aftale eller de Handelsaftaler, som vi har truffet, og ikke mindst netop den Handelsaftale, som for et Aaremaal er truffet med England, naturligvis maa overholdes. Det er vel ikke Venstres Mening, at vi skal bryde den Englandsoverenskomst, som er tilvejebragt for Landbrugets Skyld, og naturligvis for hele Landets Skyld, en Overenskomst, som er enstemmigt godkendt her i Rigsdagen, og som forpligter os paa afgørende Vis med Hensyn til vore Indkøb i England, en Overenskomst, der i mangfoldige Tilfælde, som jeg allerede har paavist, nødsager os til at købe dyrere, end vi ellers behøvede at købe, men her er ingen Vej udenom; det ved de Herrer, og det ved den Presse, der skriver, som den gør.

Jeg kan godt sige, at hele Stillingen for Danmark er den, at vi ofte maa se os selv i 'den Nødsituation, at vi faar for lidt for vore Eksportvarer og betaler for meget for vor Import. Men jeg har endnu ikke set nogen som helst Anvisning paa, hvorledes det skulde lade sig gøre at faa Forholdene tilrettelagt anderledes. Jeg vilde være glad for en Anvisning paa, hvorledes man skulde klare Vanskelighederne, vi staaar over for. Men i Stedet for ser man tomme agitatoriske Udfald mod et System, som Forholdene har tvunget os til at virke under. Vi faa for lidt for vort Smør baade i England og andetsteds, fordi der er lagt Told paa Smørret paa vort Hovedmarked, fordi vi skal konkurrere med Lande, der ikke skal erlægge denne Told, og fordi Smørmarkederne overfyldes i Forhold til Forbruget. Vi er ikke og kan vel ikke blive Deltagere i noget Smørkartel, der kan regulere Priserne. Men saadanne Karteller findes for en Række Varer, som vi er nødt til at importere, Varer som Jern, Soda, Rør og mange, mange andre Varer. Og atter andre Varer, der ikke er kartelerede, er vi faktisk af Hensyn til vor Landbrugseksport som allerede fremhævet nødt til at købe i bestemte Lande, og det ved man dér. Følgen heraf bliver, at Konkurrencen bortelimineres eller i bedste Fald bliver ringe, og Resultatet bliver høje Priser.

Alt dette er noget, man saa udmærket ved Besked om, og som valutamæssigt naturligvis virker skadeligt for os. Men hvor er Anvisningen paa at komme uden om den Kendsgerning, at vi her er den svage Part? Jeg har ikke nogetsteds hørt eller set noget om en saadan Anvisning. Men man søger at opstille Forholdet saaledes, at Danmarks Handelspolitik er en let Sag, ja, Venstrepresen fortæller Dag for Dag sine Læsere, at vor Landbrugs-

eksport ligefrem lider under den Handelspolitik, der føres. Man søger at faa Læserne til at tro, at det er en let Sag at faa Landbrugseksportvarerne afsat i Udlandet. Man fortier den Kendsgerning, at der overalt er Overproduktion af Levnedsmidler, at vi faktisk kun gennem Handelsaftaler med de forskellige Lande kan holde vor Eksport oppe, og at disse Handelsaftaler ikke er mulige een Dag efter Valutacentralens Opbævelse. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde, at Venstre havde opstillet et System i det Lovforslag, som var udarbejdet af Venstre dels i Kommissionen, der virkede sidste Sommer, dels i Form af Lovforslag forelagt her, et System, der vilde virke paa anden Maade. Men det er slet ikke rigtigt! Forholdet er dette, og det ved det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ogsaa, det ved alle andre, der beskæftiger sig med disse Sager, at Venstres Forslag handelspolitisk i det store og hele i Virkeligheden ikke vilde virke anderledes med Hensyn til Eksporten og Importen end den Lov, der nu er gældende. Og da det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, hvilke Varer der efter Venstres Forslag skulde være Frivarer, Frilistevarer, Varer, som frit kunde indføres, saa blev det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen begribeligvis, fornuftigvis, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Svar skyldig. Han maatte i Virkeligheden erkende, at til at begynde med maatte alle Varer være paa den bundne Liste. Det er alle Varer jo ikke efter Loven, som den nu virker; der er en Række Frilistevarer til et Importbeløb af ca. 90 Mill. Kr. Men dersom det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og Venstre havde faaet deres Lov, vilde de praktisk taget, som Verden ligger nu, være nødsaget til at holde alle Varer eller i hvert Fald lige saa mange Varer som nu under den bundne Liste (*Christmas Møller: Alle Varer!*). Ja, det tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ret i. Man vilde være nødt til at gøre det, for hvis man ikke havde Herredømme over Importen, vilde man ikke kunne slutte en Aftale med noget som helst Land i Verden. Hvad kunde det nytte at give en Vare fri, saa Importørerne styrtede til og indførte saa meget af denne Vare, at Landets Forbrug var dækket et helt Aar? Hvordan vilde man saa kunne bruge denne Vare handelspolitisk for at faa Landbrugsproduktionen afsat til Udlandet? Det vilde jo være en Umulighed, og det ved de Herrer. Ikke et eneste Land vilde føle sig